

administrere en Ordning med to Afdelinger, i Realiteten ganske svarende til Omraaderne for de nu ønskede to Forbund, ligesom det har vist sig, at en Sammenslutning i eet Forbund ikke har medført rent kontormæssige Besparelser af væsentlig Betydning.

Da Ønsket om en Deling — og en Deling efter Erhverv — er fremsat overfor Ministeriet af begge Ulykkesforsikringsforbundets nuværende Afdelinger samt af Dansk Fiskeriforening, da Direktoratet for Ulykkesforsikringen bl. a. under Henvisning til, at den foreslaaede Deling vil give homogene Risikogrupper af passende Omfang, har anbefalet, at det fremsatte Ønske imødekommes, og da endelig Socialministeriet ikke mener at kunne lægge afgørende Vægt paa det solidariske Ansvar indenfor det samlede Ulykkesforsikringsforbund, idet den ene Afdeling ikke kan gøres ansvarlig for den anden Afdelings Gæld, saalænge der indenfor denne overhovedet findes betalingsdygtige Medlemmer, og Ansvaret saaledes næppe nogen Sinde vil faa praktisk Betydning, har Ministeriet ikke ment at burde modsætte sig den foreslaaede Deling. Man stiller derfor Forslag om den for en saadan Deling nødvendige Ændring i § 16 i Ulykkesforsikringsloven af 20. Maj 1933.

Det bemærkes, at man i Stk. 3 har optaget en Regel, hvorefter Direktoratet for Ulykkesforsikringen afgør de Tvivlsspørgsmaal, der kan opstaa om, hvorvidt en Risiko henhører under det ene eller det andet af de 2 i Paragraffen omhandlede Forsikringsforbund.

De i § 3, § 5, Stk. 2, og §§ 8 og 9 optagne Ændringer er blotte Konsekvensændringer, som følger af det i nærværende Paragraf stillede Forslag til Ændringer i Ulykkesforsikringslovens § 16.

Det tilføjes, at man i § 12, Stk. 2, har indsat en Overgangsbestemmelse, der svarer til Bestemmelsen i den nugældende Ulykkesforsikringslovs § 77.

Til § 5.

Efter Ordlyden hjemler den nugældende Bestemmelse i Ulykkesforsikringslovens § 18 kun Udpantningsret og privilegeret Stilling for Præmier, som forsikringspligtige *Arbejdsgivere* er deres Forsikringselskab skyldig, medens den ikke omfatter Præmier, som maatte skyldes til et Forsikringselskab af selvstændige erhvervsdrivende, der har tegnet frivillig Forsikring i Henhold til Lovens §§ 55, 59 og 74 eller pligtig Forsikring i Henhold til § 58.

Da Forsikringselskaberne ligesaa lidt kan vægre sig ved at tegne saadanne For-

sikringer som Arbejdsgivernes pligtige Forsikring, finder man det rimeligt, at der aabnes Selskaberne den samme Adgang til Udpantning m. m. for Præmier, der skyldes Selskaberne af selvstændige erhvervsdrivende, der har tegnet Forsikring i Henhold til de ovennævnte Lovbestemmelser, som for Præmier, en forsikringspligtig Arbejdsgiver er et Selskab skyldig, og man stiller derfor Forslag herom, jfr. Forslagets § 5, Stk. 1.

Angaaende Forslagets § 5, Stk. 2, henvises til Bemærkningerne til § 4.

Til § 6.

Bestemmelsen i den gældende Ulykkesforsikringslovs § 24 om Sygekassernes Adgang til i Tilfælde, der begrunder Krav paa Pengeydelse efter Ulykkesforsikringsloven, at faa de i de første 13 Uger efter Ulykkestilfældet udbetalte Dagpenge refunderet fra vedkommende Forsikringselskab, fandtes ikke i de tidligere Ulykkesforsikringslove. Ifølge Bemærkningerne til det i den ordentlige Rigsdagssamling 1930—31 fremsatte Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde (Rigsdagstidende 1930—31, Tillæg A., Spalte 4339) var denne nye Bestemmelse udelukkende begrundet i, at man fandt det rimeligt, at Erstatningsydelsen i de paagældende Tilfælde fuldt ud kom til at paahvile *Arbejdsgiveren*. Dette har dog ikke fundet Udtryk i selve Lovbestemmelsen, der uden at sondre mellem Forsikringer, tegnet af en Arbejdsgiver for de af ham beskæftigede Personer, og Forsikringer, tegnet i Henhold til Lovens Bestemmelser om Forsikring for selvstændige erhvervsdrivende, blot bestemmer, at Refusion skal finde Sted, for saa vidt det drejer sig om „Tilskadekomst, der begrunder Krav paa Pengeydelse efter nærværende Lov“.

Efter denne Formulering maa Socialministeriet mene, at der paahviler Forsikringselskaberne Pligt til at yde Refusion ogsaa i de Tilfælde, hvor selvstændige erhvervsdrivende har forsikret sig personlig efter Reglerne i Ulykkesforsikringslovens §§ 55, 58, 59 og 74.

I Overensstemmelse med en fra Direktoratet for Ulykkesforsikringen modtaget Indstilling maa Socialministeriet imidlertid være af den Opfattelse, at det vil være rettest, at § 24 ændres saaledes, at den begrænses til de almindelige Tilfælde, hvor en Arbejdsgiver har tegnet lovpilgtig Forsikring, jfr. den foran anførte Begrundelse i Bemærkningerne til det oprindelige Forslag til den nugældende Lov.